

Forfatter: Scharling, Carl Henrik

Titel: BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1860-06-28/1860-06-30)

Citation: Scharling, Carl Henrik: "BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1860-06-28/1860-06-30)", i *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve*, NYT NORDISK FORLAG, s. 96. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002063487-000-shoot-L0020634870000002.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Strasburg, d. 28. Juni 1860.

Kære Fader!

Uagtet det kun er lidt over otte Dage siden, jeg sidst skrev, sender jeg Dig dog allerede en ny Epistel, fordi jeg kan tænke, at I især i Begyndelsen ere længselsfulde efter at høre fra mig, og at s. 97navnlig Du vil høre noget om min Ankomst til Strasburg.

Jeg ankom hertil Onsdag d. 20. Juni Aften Kl. 10 i Mulm og Mørke, blev visiteret, fik Passet paategnet og fik saa først Lov til at begive mig til Ro i Hotel La Vignetto. Den første Dag, jeg tilbragte her, var meget ubehagelig. Jeg vidste ikke ret at finde mig til Rette, det gik med Tydsk og Fransk mellem hinanden, Prof. Reuss var den Dag paa Landet, jeg havde sikkert ventet Brev fra Eder, og der var intet — kort, jeg fandt i Grunden, at det fornuftigste vilde være at sætte mig paa Jernbanen og raabe: »Kjør videre, hvorhen I vil, kun ikke til Strasburg!« — Dog det blev snart bedre: endelig fik jeg Brevet fra Eder, hvorfor jeg takker Eder hjerteligst, det var den første Hilsen fra Hjemmet, gid der maa komme mange herefter! — Saa traf jeg da ogsaa Prof. Reuss, det er en mageløs Mand! jeg havde følt mig ene og fremmed — i ham var det mig, som pludseligt en heel Skare gamle Venner traadte mig i Møde. Først udtrykte han sin Glæde over at se mig og bød mig Velkommen som en gammel Bekendt, saa præsenterede han mig for sin Kone (der er hans Niece), og derpaa tog han Hat og Stok og løb ud i Byen forat opsøge et Logis til mig. Han var utrættelig, han løb Trappe op og Trappe ned, jeg opgav næsten Haabet om at finde Logis i de første fjorten Dage, men han forsikkrede mig, at det havde ingen Nød, han skulde nok skaffe et, og tilsidst landede vi her i Knoblauchgasse Nr. 9. Dernæst førte han mig op paa Universitets-s. 98biblioteket og skaffede mig Tilladelse til at laane Bøger, indførte mig i »Casino«, en Slags Studenterklub, og erklærede tilsidst, at hvis der var Noget, som trykkede mig, skulde jeg først henvende mig til ham. Sit eget ypperlige Bibliotek har han fuldstændig stillet til min Raadighed, og da jeg forleden Dag bad ham om en Kommentar til 1ste Kor. Brev, kom jeg hjem som et Pakæsel, belæsset med Bøger. (Jeg arbejder nemlig paa den lille Afhandling, som Du ved, jeg talte om i København, hvortil jeg alt havde gjort Forstudier der, og som jeg haaber nok vil lykkes mig).

Ogsaa de andre Professorer henvendte jeg mig til, de vare meget venlige, men dog ingen som Prof. Reuss. Hos Prof. Bruck har jeg tilbragt en meget behagelig Aften.

Med Studenterne er det derimod ikke lykkedes mig rigtigt endnu: jeg har kun lært en af dem ved Navn Fischer at kende nærmere; i Aften har han lovet at indføre mig i deres ugentlige Forsamling, saa stifter jeg vel nok Bekendtskab med nogle Flere.

Hvordan det gaar mig med Fransken? — spørge I naturligvis Alle: nu vel — det gaar meget godt, for jeg taler Tydsk. Det viser sig nemlig, at baade Professorer og Studenter som indfødte Elsassere og gode Lutheranere foretrække Tydsk for Fransk, saa vi bleve snart enige om, hvad Maal vi vilde tale sammen. — Dog vil jeg berolige Dig med, at jeg herhjemme i min »Pension« taler Fransk. Jeg er nemlig bleven indkvarteret hos en, som det s. 99synes, meget vakker Familie: en Præsteenke Madame Roth, hendes Datter, en ung Pige paa tyve Aar og hendes Søn, en værdig Gymnasiast — endelig et Dusin Pensionærer i højst forskellige Størrelser og Aldere. Madame Roth havde fortalt mig, at ved Bordet taltes stedse Fransk — men snart opdagede jeg til min store Forskrækkelse, at det Franske skulde jeg ikke profitere meget af, thi Pensionæerne sad og nød deres Foder i dyb Tavshed. Saa tog jeg en rask Beslutning, kastede mig paa Lykke og Fromme ind i en fransk Samtale, og med det heldigste Resultat, thi det viste sig, at Familien var ligesaa livlig, som Pensionæerne vare kedelige, saa nu blev jeg regelmæssigt en halv Time efterat de Andre vare gaaede og passiarede om Gammelt og Nyt, om Strasburg og Danmark — altsammen paa Fransk: det gaaer meget fornøjeligt.

E. S. D. 30. Juni. Igaar hændte her en stor Ulykke, idet Latinskolen afbrændte og med den »le couvent«, en Stiftelse, hvor 50 theol. Studenter havde fri Bolig og Kost. — Reuss er Direktør for Latinskolen, saa han vil nu faa begge Hænder fulde af Arbeide.

Din

H. S.